

บทที่ ๖

กำเนิดโลก สวรรค์ นรก

การศึกษาศาสนาเปรียบเทียบมีหัวข้อให้ศึกษาอยู่มากมาย สำหรับหนังสือเล่มนี้ได้ใช้คำอธิบายรายวิชาศาสนาเปรียบเทียบ(PY 425)มาเป็นแนวทางในการจัดหัวข้อ และกำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้เพียง ๔ ศาสนาใหญ่ๆ ของโลก คือฮินดู พุทธ คริสต์ อิสลาม สำหรับในบทเรียนนี้เริ่มศึกษาจากคำสอนเรื่อง กำเนิดโลก สวรรค์และนรก ซึ่งถือว่าเป็นคำสอนที่สำคัญในทุกศาสนา

๖.๑ กำเนิดโลก

คำสอนของทุกศาสนามีเรื่องที่ว่าด้วยการกำเนิดของโลก แต่ละศาสนานั้นได้อธิบายไว้ดังนี้

๖.๑.๑ ศาสนาฮินดู

การกำเนิดของโลกในศาสนาฮินดูนั้นมีหลายทฤษฎีด้วยกัน ที่สำคัญได้แก่

๑. ครั้งแรกนั้นมีเทยาส(ฟ้า)เป็นบิดา และปฤถิวี(ดิน)เป็นมารดา ทั้งสองอยู่ด้วยกันต่อมาได้ให้กำเนิดเทวดาทั้งหลายรวมทั้งพระอินทร์ ต่อมาพระอินทร์ได้ดื่มน้ำโสม แล้วร่างกายเกิดใหญ่โตขึ้นอย่างมาก จนทำให้บิดามารดาต้องแยกออกจากกันเป็นฟากฟ้าและแผ่นดิน โลกจึงถือกำเนิดขึ้นโดยมีพระอินทร์คั่นกลาง

๒. เชื่อว่าเมื่อโลกว่างเปล่าพระอาดมกฏ(ผู้เกิดขึ้นเอง) ประสงค์จะสร้างสิ่งทั้งปวง จึงสร้างน้ำขึ้นก่อนแล้วเอาพีชหว่านลงในน้ำ จากนั้นพีชได้บังเกิดเป็นหิรัญยครรรภ์(ไขทอง)และได้ถูกน้ำเชื้อของเทวดา จึงก่อเป็นรูปเกิดขึ้นและแตกออกเป็น ๒ ส่วนคือ ฟากฟ้าเกิดจากไขส่วนบน และแผ่นดินเกิดจากไขส่วนล่าง

๓. เชื่อว่าเดิมที่มีปฐมสัตว์ชื่อว่า บุรุษ ซึ่งมีร่างกายใหญ่โต ต่อมาทวยเทพได้นำเอาบุรุษมาบูชาขัญญ ทำให้ส่วนต่างๆ ของบุรุษได้กลายมาเป็นจักรวาล คือ

ดวงตา กลายเป็น ดวงอาทิตย์

หัวใจ กลายเป็น ดวงจันทร์

ปาก กลายเป็น พระอินทร์หรือพระอัคนี

ลมหายใจ กลายเป็น วายุ(ลม)

สะดือ กลายเป็น อากาศ

ศรีษะ กลายเป็น ฟัน

เท้า กลายเป็น แผ่นดิน

สำหรับความเชื่อที่แพร่หลายมากที่สุดในปัจจุบันคือ บรูซ หมายถึงพระพรหม มีลักษณะที่สำคัญคือ “บรูซ(อาดมัน) ซึ่งเป็นสัพพัญญู เห็นที่สุดของโลก ยั่งยืน เป็นผู้บังคับ ละเอียดที่สุดในบรรดาสัตว์ละเอียดด้วยกัน ทรงไว้ซึ่งสัตว์โลกทั้งปวง มีสภาพเป็นอจินไตย รุ่งเรือง สุขใสเพราะอยู่เหนือความมืดแห่งอวิชชา”

พระองค์ทรงสร้างโลกภายใน ๑ วันคือเมื่อพระพรหมตื่นขึ้นก็จะสร้างโลก และเมื่อพระพรหมหลับโลกก็จะถูกทำลายลงด้วยภัยต่างๆ เมื่อตื่นขึ้นก็สร้างโลกใหม่อีกเรื่อยไปตลอดอายุของพระองค์ ซึ่งใช้เวลา ๑๐๐ ปี หรือเท่ากับ ๓๑๑ ล้านล้านปีมนุษย์

ที่สำคัญคือการเกิดขึ้น การควบคุม ดำรงอยู่ของโลกนั้นอยู่ในความร่วมมือของพระพรหมจนถึงวิญญูณมนุษย์ และโลกทั้งมวลก็มีชีวิตดำรงอยู่มากมาย ทุกชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงและสิ้นสุดโดยรวดเร็ว เมื่อโลกสิ้นสุดก็จะเกิดโลกใหม่ขึ้นมาทดแทนไม่มีที่สิ้นสุด อย่างไรก็ตามการเกิดขึ้นของโลกนั้นมีภูมิต่างๆ ที่ควบคุมโลกนี้อยู่ ซึ่งภูมิต่างๆ นั้นมีดังนี้

๑. สัตตเทศ เป็นภูมิของวิญญูณบริสุทธฺิ มีแต่วิญญูณล้วนไม่มีวัตถุเจือปน วิญญูณนั้นมีคุณสมบัติที่สำคัญ ได้แก่ ความรู้ ความสุขและพลังงาน เป็นที่อยู่ของพระเจ้าและวิญญูณที่บริสุทธฺิ ไม่มีขอบเขตจำกัด เป็นสิ่งสมบูรณ์ อมตะ

๒. พรหมันเทศ เป็นภูมิวิญญูณที่ไม่บริสุทธฺิ เพราะยังเกี่ยวเนื่องอยู่กับวัตถุ เรียกว่าภูมิ “รูป -นาม” วิญญูณในภูมินี้มีความสุขทางใจ มีอายุยาวนานแต่ไม่เที่ยงแท้ มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อมีการสร้างโลก และวิญญูณทั้งหมดจะกลับเวียนว่ายอยู่ในสังสารวัฏ

๓. ปิตนเทศ เป็นภูมิของวัตถุ ทั้งโลก ดวงดาวต่างๆ ในจักรวาล ภูมินี้เป็นเพียงจุดเล็กๆ ที่ลอยอยู่ในอวกาศ มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ไม่มีอะไรคงที่ ดำรงอยู่ได้ด้วยพรหมันเทศ และพรหมันเทศก็อยู่ได้โดยสัตตเทศ

๖.๑.๒ ศาสนาพุทธ

ความคิดเรื่องการกำเนิดโลกในพุทธศาสนานั้นมีอยู่ว่า“...โดยล่วงระยะเวลาที่ยาวนานที่โลกนี้จะพินาศ เมื่อโลกกำลังพินาศอยู่... โดยระยะเวลาที่ยาว

ช้านานที่โลกนี้จะกลับเจริญ... สมัยนั้นจักรวาลทั้งสิ้นแลเป็นน้ำทั้งนั้นมืดมนแลไม่เห็นอะไร ดวงจันทร์และดวงอาทิตย์ก็ยังไม่ปรากฏ เดือนหนึ่งและกึ่งเดือนก็ยังไม่ปรากฏ... โดยล่วงระยะการยึดยาวช้านานเกิดจวันดิน^๒ ลอยอยู่บนน้ำไข้ทั่ว^๓ ต่อมาน้ำแห้งลงเรื่อยๆ จวันดินก็จับตัวกันเป็นแผ่นดินลอยอยู่บนน้ำ ใช้เวลาทั้งสิ้น ๖๔ อันตรกัป^๔

ต่อมาดวงจันทร์ ดวงอาทิตย์และ ดวงดาวต่างๆ ก็ปรากฏขึ้น พร้อมทั้งเกิดกลางวัน กลางคืนและฤดูกาลต่างๆ เกิดภูเขา ๓ ลูกคือภูเขาจักรวาล ภูเขาสิเนรุ ภูเขาทั้งสองลูกนี้มีมนุษย์มองไม่เห็น และภูเขาหิมาลัยซึ่งเกิดเกิดขึ้นพร้อมกันในวันเพ็ญเดือน ๔

สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมีลำดับดังนี้ คือ

๑. ลม
๒. น้ำ
๓. มนุษย์
๔. จวันดิน ต่อมาได้กลายเป็นแผ่นดินที่มนุษย์อาศัย มีขนาดใหญ่กว่าดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ซึ่งแผ่นดินนี้ตั้งอยู่บนน้ำ น้ำลอยอยู่บนลมและลมลอยอยู่บนอากาศ
๕. ดวงอาทิตย์ (แสงไฟที่ทำให้เกิดความกลัว)
๖. ดวงจันทร์ (ดวงไฟที่ทำให้พึงพอใจ)
๗. กระบี่ดิน
๘. เครื่องดิน
๙. ข้าวสาลี

โลกที่เกิดขึ้นนี้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาคือการเกิดขึ้น เสื่อม สลายไปในที่สุด แล้วเกิดขึ้นอีกหมุนเวียนเรื่อยไป

๖.๑.๓ ศาสนาคริสต์

พระเจ้า เป็นผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ใน ๖ วาระคือ

วาระที่ ๑ ทรงสร้างแสงสว่าง เดิมทีพระเจ้าได้นิรมิตฟ้าและดิน ดินนั้นว่างเปล่ามีแต่ความมืดอยู่เหนือน้ำ พระวิญญาณของพระเจ้าได้ปกคลุมอยู่เหนือน้ำนั้น พระเจ้าตรัสแนะให้มีความสว่าง ความสว่างก็เกิดขึ้น และแยกความสว่างออกจาก

ความมืด ทรงเรียกความสว่างนั้นว่าวัน ความมืดว่าคืนมีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันหนึ่ง

วาระที่ ๒ ทรงสร้างท้องฟ้าและบรรยากาศ ตรัสให้มีอากาศในระหว่างน้ำสร้างพื้นอากาศ แยกน้ำที่อยู่ใต้พื้นอากาศออกจากน้ำที่อยู่เหนือพื้นอากาศ เรียกอากาศนั้นว่าฟ้า เป็นวันที่ ๒

วาระที่ ๓ ทรงสร้างแผ่นดิน ทะเลและพืชพันธุ์ ตรัสให้น้ำที่อยู่ใต้ฟ้านั้นรวมเข้าแห่งเดียวกัน ให้ปรากฏที่แห้งขึ้น เรียกที่แห้งนั้นว่าแผ่นดิน เรียกที่รวมน้ำนั้นว่าทะเล ให้ต้นหญ้า ต้นผักที่มีเมล็ด ต้นไม้ที่มีผลงอกขึ้นบนแผ่นดิน เป็นวันที่ ๓

วาระที่ ๔ ทรงสร้างดวงดาว ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ตรัสให้มีดวงสว่างบนฟ้าในอากาศ แบ่งวันออกจากคืน กำหนดฤดู วัน ปี และส่องสว่างบนแผ่นดิน ให้ดวงสว่างนั้นมี ๒ ดวง ใหญ่อยู่กลางวัน เล็กอยู่กลางคืนและดวงดาวต่างๆ เป็นวันที่ ๔

วาระที่ ๕ ทรงสร้างนกและปลา ให้ฝูงสัตว์เกิดขึ้นและพืชพันธุ์ทวีคูณในน้ำ ให้มีนกในอากาศ สร้างปลาใหญ่และสรรพสัตว์ เป็นวันที่ ๕

วาระที่ ๖ สร้างสัตว์บกและมนุษย์ เกิดฝูงสัตว์บนพื้นดิน สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์ป่า สร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของพระเจ้าปกครองแผ่นดิน เป็นวันที่ ๖

หลังจากนั้นทรงจัดการกระทำทุกประการและให้วันนี้เป็นวันบริสุทธิ์ (วันที่ ๗)

๖.๑.๔ ศาสนาอิสลาม

แนวความคิดเรื่องการสร้างโลกของศาสนาอิสลาม มีลักษณะใกล้เคียงกับศาสนาคริสต์ คือ พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งใน ๖ วัน “พระองค์ทรงสร้างฟากฟ้าและแผ่นดินโดยสัจจะ หลังจากนั้นพระองค์ทรงมุ่งปรารถนาสู่(การบังเกิด)ฟากฟ้าโดยขณะนั้นมันยังเป็นหมอกเพลิงอยู่ แล้วพระองค์ก็ทรงตรัสแก่มันและแก่แผ่นดินว่า “เจ้าทั้งสองจงดำเนิน(ตามบัญชาของข้า)เกิด ! ทั้งโดยสมัครใจหรือโดยฝืนใจก็ตาม”^๕ แล้วทั้งสองกล่าวว่า “เราทั้งสองขอดำเนินการ(ตามบัญชาของพระองค์)โดยความสมัครใจ”^๖

จากนั้นพระเจ้าได้ทรงจัดระบบของชั้นฟ้าไว้ตามที่กำหนด แล้วตรัสว่า “เราได้ประดับฟ้าแห่งโลกนี้ไว้ด้วยดวงประทีป(ดาว)ต่างๆ และคอยพิทักษ์ไว้”^๗ จากนั้นพระองค์ทรงล้ากลางคืน(ให้เข้ามาในเวลาของ)กลางวัน และทรงล้ากลางวัน(ให้เข้ามาในเวลาของ)กลางคืนในบางฤดูกาล และทรงอำนวยประโยชน์แก่ดวงตะวันและดวงเดือน

ทุกๆ สิ่งมันโคจรไปตามวาระที่ถูกกำหนดไว้แล้วฟังสังวรณ! พระองค์ทรงอำนาจยิ่ง ทรงให้อภัยยิ่ง”

ต่อมาพระเจ้าได้ทรงสร้างสิ่งต่างๆ ไว้บนโลกคือ พระองค์ทรงบันดาลพวกเจ้า มาจากชีวิตหนึ่ง หลังจากนั้นทรงบันดาลคู่ครองของเขามาจากตัวเขาและทรงประทาน แก่พวกเจ้าจากปศุสัตว์ทั้งหลายให้เป็นแปด(ตัวโดยให้มาเป็น)คู่(ตัวเมียตัวผู้)” จากนั้น พระองค์ทรงยืนยันว่า “ขอยืนยัน! แท้จริงเราได้บันดาลฟากฟ้าและแผ่นดินรวมทั้ง สรรพสิ่งระหว่างมันทั้งสองในหกวันเท่านั้น และความเหนื่อยหน่ายมิได้สัมผัสแก่เรา เลย”^{๑๐}

ตารางเปรียบเทียบการเกิดโลก

ศาสนา	ฮินดู	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
หัวข้อ				
ผู้สร้าง	พระพรหม	ธรรมชาติ	พระเจ้า	พระเจ้า
การตั้งอยู่ของโลก	ลอยอยู่บนผิวน้ำ			
ระยะเวลาสร้าง	๑ วัน	๖๔ อินทระกัป	๓ วัน	๓ วัน

๖.๒ สวรรค์

คำสอนในทุกศาสนามักกล่าวถึงเรื่องสำคัญอีกประการหนึ่งคือสวรรค์ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจูงใจให้บุคคลกระทำความดี หรือเป็นผลตอบแทนแก่ผู้กระทำความดี ศาสนาต่างๆ กล่าวไว้ดังนี้

๖.๒.๑ ศาสนาฮินดู

สวรรค์ในศาสนาฮินดูเป็นไปในรูปของธรรมชาติต่างๆ คือ เริ่มแรกนั้นมีเทพเจ้าที่ชื่อว่า “เทवास” เป็นเทพบิดาและ “ปฤถิวี” เป็นเทพมารดา เมื่อทั้งสองแยกออกจากกันจึงทำให้เกิดฟากฟ้าและแผ่นดิน สิ่งที่อยู่ระหว่างกลางคืออากาศ

แผ่นดินเป็นสิ่งที่อยู่ต่ำสุด ถัดขึ้นมาคืออากาศและสูงที่สุดคือสวรรค์ซึ่งเป็นที่อยู่ของเหล่าเทพเจ้า บนสวรรค์นั้นเป็นพื้นที่ๆ มีแต่ความสว่าง มีพระอาทิตย์ พระจันทร์และดวงดาวทั้งหลาย สวรรค์นี้มีอยู่ ๓ ส่วนคือชั้นต่ำ ชั้นกลางและชั้นสูง สวรรค์ชั้นสูงนี้เป็นที่อยู่ของเทพ บรรพบุรุษและโสม^{๑๑} สวรรค์นั้นเป็นที่รวมแห่งความสุข เป็นรางวัลสำหรับผู้ประพฤติชอบ

๖.๒.๒ ศาสนาพุทธ

สวรรค์ในพุทธศาสนาคือสถานที่อันเป็นที่อยู่ของเทวดา ประกอบด้วย

๑. อรูปภพ เป็นสวรรค์ชั้นสูงสุด เป็นที่อยู่ของอรูปพรหม (พรหมที่ไม่มีรูปร่าง มีแต่จิตและเจตสิก) มี ๔ ชั้นคือ

- ๑) อากาสนัญจายตนพรหม
- ๒) วิญญานัญจายตนพรหม
- ๓) อาภิกขัญจายตนพรหม
- ๔) เนวสัญญานาสัญญายตนพรหม

๒. รูปภพ เป็นสวรรค์ชั้นรองลงมา มีชื่อเรียกว่า “รูปาวจรภูมิ” เป็นที่อยู่ของพรหมที่มีรูปร่างและจิตใจ แต่ไม่มีเพศ มี ๑๖ ชั้นดังนี้

- ๑) อภินิหารพรหม
- ๒) สุทัสสีพรหม
- ๓) สุทัสสาพรหม
- ๔) อดัมปาพรหม
- ๕) อวิหาพรหม
- ๖) อสัณณิพรหม
- ๗) เวทีปผลาพรหม
- ๘) สุภกัณหาพรหม
- ๙) อัปป์มาณสุภาพรหม
- ๑๐) ปริตตสุภาพรหม
- ๑๑) อาภัสสราพรหม
- ๑๒) อัปป์มาณนาพรหม
- ๑๓) ปริตตนาพรหม
- ๑๔) มหาพรหม
- ๑๕) พรหมปโรหิตา
- ๑๖) พรหมปาริรัชชา

๓. กามภพ เป็นสวรรค์ชั้นต่ำสุด เป็นที่อยู่ของเหล่าเทวดาที่เสพกาม มีสวรรค์ ๖ ชั้น คือ

- ๑) จตุมหาราช
- ๒) ดาวดึงส์
- ๓) ยามา
- ๔) ดุสิต
- ๕) นิมมานรดี
- ๖)ปรนิมมิตสวดี

๖.๒.๓ ศาสนาคริสต์

สวรรค์เป็นสถานที่ๆ พระเจ้าทรงสร้างไว้เป็นที่ประทับของพระเจ้าและพระเยซู ที่สำคัญคือ เพื่อให้เป็นรางวัลสำหรับมนุษย์ผู้ประพฤติชอบ เคารพ และศรัทธาต่อพระเจ้า

สวรรค์เป็นสถานที่ๆ ทำด้วยอัญมณีต่างๆ ประตูทางเข้าสวรรค์แต่ละประตูทำด้วยมุกดา และถนนในเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ ไสรวากับแก้ว”^{๑๒} และสวรรค์นี้ยังเป็นอาณาจักรอันยั่งยืนตลอดอนาคตกาล”^{๑๓}

๖.๒.๔ ศาสนาอิสลาม

สวรรค์คือสถานที่ประทับของอัลเลาะห์ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้เป็นที่อยู่ตลอดกาลสำหรับผู้ที่ยศพร ศรัทธา และไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ “บรรดาผู้ศรัทธาและผู้ประพฤติแต่ความดีงามได้ถูกนำตัวเข้าสวรรค์ต่างๆ ซึ่งมีธารน้ำหลายสายอยู่ ณ เบื้องใต้ของมัน พวกเขาเข้าประจำอยู่ในนั้นโดยนิรันดร ด้วยการอนุมัติขององค์อภิบาลพวกเขา การวธรรมของพวกเขา(ที่แสดงแก่กัน)นั้น คือการประสาสน์สันติสุข(ให้กัน)”^{๑๔} และความเหนื่อยยากจะไม่สัมผัสแก่พวกเขาใน (สวรรค์)นั้น และพวกเขาจะไม่ถูกขับออกไป(อีกตลอดกาล)”^{๑๕}

ตารางเปรียบเทียบสวรรค์

เรื่อง \ ศาสนา	ฮินดู	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
ผู้สร้างสวรรค์	เทพเจ้า	ธรรมชาติ	พระยะโฮวา	อัลเลาะห์
ที่ตั้ง	เหนือโลก			
ประโยชน์	ที่อยู่ของ เทพเจ้า	ที่อยู่ของ เทวดา	เป็นที่อยู่ของพระเจ้า ศาสดาและมนุษย์	

๖.๓ นรก

ศาสนาต่างๆ มีคำสอนที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งคือนรก ซึ่งเป็นสถานที่อยู่ของผู้ประพฤติชั่ว

๖.๓.๑ ศาสนาฮินดู

นรกเป็นที่อยู่ของผู้ประพฤติชั่ว หลอกลวง ในคัมภีร์อาถรรพเวท กล่าวถึงนรกว่าเป็นสถานที่สำหรับคนชั่ว มีแต่ความมืด มีแต่ความทุกข์ทรมาน ซึ่งนรกนี้เป็นที่อาศัยแห่งหนึ่งลึกลงไปใต้ดิน ที่นั่นนับว่าน่าสยองกลัว เพราะเป็นที่อยู่ของเหล่าหอนผี และนางปีศาจที่น่าขยะแขยง ที่นั่นมีชื่อเรียกว่านรกโลก^{๖๖}

๖.๓.๒ ศาสนาพุทธ

นรกในพุทธศาสนาเป็นที่อยู่สำหรับผู้ที่ทำบาปไว้เมื่อเป็นมนุษย์ มี ๔ ประเภทดังนี้

๑. มหานรก มี ๘ ชุม คือ

- ๑) สัตถุชีวมหานรก เป็นที่อยู่สำหรับผู้เคยฆ่าสัตว์
- ๒) กภาพสุตตมหานรก เป็นที่อยู่สำหรับผู้เคยทรมานสัตว์
- ๓) สังฆาฏมหานรก เป็นที่อยู่สำหรับผู้เคยทารุณสัตว์จันตตาย
- ๔) โรรัมมหานรก เป็นที่อยู่สำหรับผู้เคยเป็นพยานเท็จแย่งชิงของๆ ผู้อื่น
- ๕) มหาโรรัมมหานรก เป็นที่อยู่สำหรับผู้เคยทารุณมนุษย์และสัตว์จันตตาย

- ๖) ตาปนมหานรก เป็นที่อยู่สำหรับผู้เคยนำสัตว์มีชีวิตมาเผา
- ๗) มหาตาปนมหานรก เป็นที่อยู่สำหรับผู้เคยใช้อำนาจสั่งการในทางที่ผิด และทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน
- ๘) อวีจิมหานรก เป็นที่อยู่สำหรับผู้เบียดเบียน ประทุษร้ายผู้ทรงศีล
- ๒. อุสสุทนรก มี ๑๒๘ ชุม เช่น กูตนรก กุกกุลนรก อสิปัตตนรก ฯลฯ
- ๓. ยมโลกินนรก มี ๓๒๐ ชุม เช่น โลหกุมภินนรก สิมพลีวนนรก ฯลฯ
- ๔. โลกันตรนรก เป็นนรกที่อยู่นอกเขตจักรวาล

๖.๓.๓ ศาสนาคริสต์

นรกหรือเมืองผี เป็นที่อยู่ของเหล่ามาร ภู พญานาค หรือซาตาน และเป็นที่อยู่ของผู้ปฏิเสธพระเจ้า ผู้ที่อยู่ในนรกจะได้รับความทรมานอย่างแสนสาหัส เริ่มตั้งแต่เมื่อเข้าไปในเมืองนรกนั้นมนุษย์จะต้อง ถูกโยนลงในบึงไฟ ที่ไหม้กัมมะถัน ที่สัตว์ร้ายกับผู้พยากรณ์ที่จอยู่ในนั้น และมันจะต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนสืบๆ ไปเป็นนิตย์^{๑๘}

๖.๓.๔ ศาสนาอิสลาม

นรกในศาสนาอิสลามเป็นที่อยู่สำหรับผู้ไม่ศรัทธาในอัลเลาะห์ ซึ่งอัลเลาะห์ทรงสร้างสถานที่ไว้สำหรับลงโทษ มีแต่ความทุกข์ทรมาน แท้จริงนรกนั้นเป็นที่อยู่และที่พักผ่อนอันชั่วร้ายที่สุด^{๑๙} มันคือนรกยะอันนัม ซึ่งพวกเขาจะต้องเข้าไปในนั้นและมันเป็นแหล่งที่เลวทรามที่สุด^{๒๐} และเขาจะถูกบังคับให้ดื่มน้ำหนอง(ที่ไหลออกจากขานรกด้วยกัน)^{๒๑} และเมื่อพวกเขาถูกทิ้งจากนรก ให้อยู่ในสถานที่อันคับแคบที่สุด โดยพวกเขาถูกคล้องตรวนมือ รวมกับต้นคอของพวกเขา พวกเขาก็วิงวอนถึงความพินาศ ณ ที่นั้น ^{๒๒} การลงโทษจะถูกทวิแก่เขาในวันชาติหน้าและเขาเข้าอยู่ในนั้นโดยนิรันดรอย่างอัปยศยิ่ง ^{๒๓}

ตารางเปรียบเทียบนรก

เรื่อง \ ศาสนา	ฮินดู	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
ผู้สร้างนรก	เทพเจ้า	ธรรมชาติ	พระยะโฮวา	อัลเลาะห์
ใช้สำหรับ	เป็นที่อยู่ของคนชั่ว			
ที่ตั้ง	อยู่ใต้โลก			

เชิงอรรถ

- ^๑ ศรีมหัทธกวทิตตา โสลกที่ ๙ อชยอายุที่ ๘
- ^๒ งามดินมีลักษณะเหมือนนมสด ที่เคี้ยวให้งวดแล้วตั้งไว้ให้เย็นจับเป็นฝามีสอร่อยดูจรวงผึ้ง
- ^๓ ที.ปา. ๑๑/๕๖/๗๖
- ^๔ อันตรกัป หมายถึงระยะอายุของมนุษย์ที่อายุยืนนับไม่ถ้วนและต่อมามนุษย์อายุลดน้อยลงจนถึง ๑๐ ปี แล้วต่อมาอายุของมนุษย์เพิ่มขึ้นจาก ๑๐ ปีจนถึงอายุที่นับไม่ถ้วนอีกครั้งหนึ่ง
- ^๕ ๓๙:๕
- ^๖ ๔๑:๑๑
- ^๗ ๔๑:๑๒
- ^๘ ๓๙:๕
- ^๙ ๓๙:๖
- ^{๑๐} ๕๐:๓๘
- ^{๑๑} อุดม รุ่งเรืองศรี เทวดาพระเวท (เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๒๕๒๓) หน้า ๑๗
- ^{๑๒} วิจารณ์ ๒๑:๒๑
- ^{๑๓} บทเพลงสรรเสริญ ภาคที่ ๕ ๑๔๕:๑๓

- ๑๔ ๑๔:๒๓
- ๑๕ ๑๕:๔๘
- ๑๖ อุดม รุ่งเรืองศรี เทวดาพระเวท (อ้างแล้ว) หน้า ๒๑
- ๑๗ วิวรณ์ ๒๐:๑๐
- ๑๘ ๒๕:๖๖
- ๑๙ ๑๔:๒๙
- ๒๐ ๑๔:๑๖
- ๒๑ ๒๕:๑๓
- ๒๒ ๒๕:๖๙